

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Е.П., 23.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Е.П., IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20221820100173 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК и чл. 134, т. 2 СК.

Делото е образувано по постъпила искова молба на Н. И. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Е. П., ул. „С. М. №. ет. .ап. .срещу В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Х., ул. „Н.“ № ..., с която се иска лишаване на ответника от родителските права по отношение на детето В. В.ева И., ЕГН *****, поради трайно неполагане на грижи за детето и недаване на издръжка. Твърди се, че страните живеели на семейни начала от март 2015 г. до април 2017 г. в жилището на адрес: гр. . П., ул. „С. М.“ №.. ет. .., ап. .ка.то на 07.06.2016 г. се родило детето им В.В.ева И.. Към момента майката и детето живеят на същият адрес. След април 2017 г. до настоящия момент ответникът не поддържал никакви отношения с ищцата и с малолетното си дете. След напускане на жилището ответникът заминал да живее с друга жена в гр. Б., а след това и в чужбина. Твърди се, че ответникът имал поне още 4 деца от други жени. С влязло в сила решение № 498893/02.10.2018 г. на СРС, 91с-в, по гр. д. № 26070/2018 г., ответникът бил осъден да заплаща на детето В. И., чрез неговата майка и законен представител Н. А. месечна издръжка в размер на 140 лева, считано от 24.04.2018 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, като не е заплатил нищо от присъдената издръжка за детето си. Други съдебни дела между страните не са водени. Твърди се, че ответникът не работи по трудов договор, не се осигурява, няма никакви доходи и имущество. Предлага се да се определи режим на лични отношения на бащата с детето всяка първа събота от месеца за времето от 10 часа до 15 часа. Твърди се, че ответникът без основателна причина трайно не полагал грижи за детето си и не му давал

издръжка.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът В. М. И. подава писмен отговор, в който изразява становище за основателност на исковете, като заявява, че ги признава. Твърди се, че ответникът няма постоянна работа и полагал грижи за други две деца А. В.ева М.а на 12 г. и Н. В.ева М.а на 9 г. Твърди се, че ответникът няма постоянни трудови доходи и нямал възможност да се грижи и за В. В.ева И..

В съдебно заседание е констатирано, че в молбата от 19.09.2022 г. е налице искане на ищцата за постановяване на решение при условията на направеното признание на иска от ответника. Въпреки направеното признание, съдът счита, че спорът следва да бъде разгледан по същество с оглед спецификата на производството по лишаване от родителски права, които касаят отношения между родител и дете. Изрично според чл. 133, ал. 2 СК по делото се изслушват прокурорът, представител на дирекция „Социално подпомагане“ и родителят, чието ограничаване или лишаване от права се иска, освен ако той не се яви без уважителни причини. Съдът намира, че лишаването от родителски права навлиза в правната сфера не само на родителя, но и на детето, чиито интереси са водещи при постановяване на решение по такъв иск.

В съдебно заседание ищцата Н. И. А. лично поддържа исковете си.

В съдебно заседание ответникът В. М. И. не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище с доводи, че признава исковете и полага грижи за други малолетни деца А.В.ева М.а и Н. В.ева М.а. Прави се възражение за прекомерност на платеното от ищцата адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание прокурорът изразява становище за основателност на искането за лишаване на ответника от родителски права.

В съдебно заседание представител на ДСП Е.П. Ф. В. поддържа изготвения социален доклад и сочи, че искането е основателно и в интерес на детето.

Съдът, като взе предвид направените искания и доводи, прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно е от удостоверение за раждане от 11.08.2016 г., че В.В.ева И., ЕГН *****, е родена на 07.08.2016 г. в гр. С., като е посочена: майка Н. И. А., ЕГН ***** и баща В. М. И., ЕГН *****.

С решение № 498893 от 02.10.2018 г. по гр. д. № 26070/2018 г. на РС София ответникът В. М. И., ЕГН ***** е осъден да плаща на В. В.ева И., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Н. И. А., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 140 лева, считано от 24.04.2018 г. до настъпване на законна причина за нейното изменение и прекратяване, като е отхвърлен иска до пълни предявен размер от 300 лева. Ответникът е осъден да плати и издръжка от 140 лева за периода от 24.04.2017 г. до 24.04.2018 г.

Представени са удостоверения за раждане, според които ответникът В. М. И. е баща на А.

В.ева М.а, родена на 19.10.2009 г. и Н. В.ева М.а, родена на 24.05.2013 г. С решение № 194/05.04.2018 г. по № 3067/2017г. на РС Х. определяне местоживеене на децата А. В.ева М.а и Невена В.ева М.а при бащата В. М. И. предоставено е упражняването на родителските права по отношение на децата на бащата, постановен е режим на лични отношения на майката З. В.К., а последната е осъдена да им плаща месечна издръжка от 150 лева.

Според социален доклад на ДСП Е.П. от 12.09.2022 г. адекватни грижи за детето В. В.ева И. се полагат от майка му Н. И. А.. Изразено е становище за нуждата от постановяване на решение в интерес на детето В. В.ева И..

Установява се от показанията на свидетелката Л. И. А., сестра на ищцата, че ответникът В. М. И. живеел на семейни начала с Н. И. А. от 2015 г. до 2017 г. По това време В. работил в семейния им бизнес, а един ден си събрал багажа и си тръгнал. След раздялата им В. не е полагал грижи за детето В. В.ева И., не е плащал издръжка и не се е интересувал от детето. От шест години В. и майка ѝ живеят на адрес гр. Е. П., ул. „С. М.“ № ...като детето сега посещавало детска градина. В. не била виждала баща си, а ѝ Н. И. А. не поддържала връзка по телефона с В.. Съдът прецени по реда на чл. 172 ГПК и кредитира показанията на свидетелката Л. И. А. като логични и последователни, като не са налице доказателства, които да им противоречат.

Установява се от показанията на свидетеля А. Н.М., че от 12 години живеел на семейни начала с Л. И. А., сестра на ищцата. От 2017 свидетелят А.Не.М. не знаел къде се намира В. М. И.. След 2017 г. В. М. И. се разделил с Н. И. А., като не търсил детето В. В.ева И. и не е давал никакви пари за издръжка. Съдът кредитира показанията на свидетеля А. Н. М., тъй като са логични и последователни, като не са налице доказателства, които да им противоречат.

С оглед на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 132, ал.1, т. 2 СК родителят може да бъде лишен от родителски права, когато без основателна причина трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка. Основание за лишаване от родителски права при условията на чл. 132, ал. 1, т. 2 СК е кумулативното наличие на факти, сочещи за трайно неполагане на грижи без основателна причина и липса на всякакъв финансов принос в отглеждането му; прилага се когато родителските задължения са изцяло и безпричинно пренебрегнати; когато родителят без основателна причина не се възползва от правото на лични контакти; не проявява интерес към здравето и нуждите на детето, към физическото му и емоционално развитие и същевременно не дава средства за издръжката му. В производството за лишаване от родителски права, съдът изследва всички обстоятелства, касаещи поведението на родителя, в т.ч. налице ли е основателна причина за трайно пренебрегване на родителския дълг (Решение № 406 от 27.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1125/2010 г., IV г. о., ГК; Определение № 661 от 1.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 462/2012 г., IV г. о., ГК). Родителят, който не упражнява родителските права, но не се възползва от предоставения му режим за лични контакти без основателна причина; не проявява интерес към здравето, към нуждите на

детето, към физическото му и емоционално развитие и същевременно не дава средства за издръжката му, не изпълнява своя родителски дълг по смисъла на чл. 75, ал. 1, т. 2 СК (отм.) (Решение № 406 от 27.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1125/2010 г., IV г. о., ГК;).

Задължението на родителя е комплексно, по отношение на материалните му измерения, свързани с издръжката, основателните причини по смисъла на чл. 132, ал. 1, т. 2 СК не могат да се изразят в предпочитанието на родителя да пребивава в чужбина, независимо от повода. Престоят на родител извън страната не го освобождава от изпълнение на родителски задължения, а отчуждеността между родителите не е основателна причина за дезинтересиране от детето (Определение № 794 от 1.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 139/2012 г., III г. о., ГК). За да може да полага грижи за детето, родителят преди всичко следва да проявява активност и настоятелност в търсенето на контакти с детето, за да може да осигури базата за необходимата емоционална връзка, както и практически да покаже грижата си (Решение № 209 от 6.04.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4468/2008 г., IV г. о., ГК). Лишаването от родителски права е не само санкция за пренебрегвания родителския дълг, но и предоставяне възможност на родителя, който изцяло е поел грижите за отглеждане и възпитание на детето да решава сам съществените въпроси, свързани с неговото физическо и нравствено развитие.

По делото се установи, че ответникът В. М. И. трайно се е дезинтересирал от детето си В.В.ева И., като не е полагал грижи за същото от 2017 г., не е претендирал за осъществяване на режим на личен контакт, не го е посещавал и не е заплащал никаква издръжка. Не се твърди ответникът да страда от заболяване, пречатващо реализирането на доходи; да е предприемал каквито и да е действия за общуване с дъщеря си; да е проявявал реален интерес към живота на детето или да е изпращал средства за издръжката или по какъвто и да е начин да е подпомагал майката при отглеждането на детето. Това негово поведение на отчужденост има траен характер, доколкото от събраните по делото доказателства се установява, че детето и ответника не са контактували по никакъв начин, а последният не е правил опит или да е изразил активност да види детето си.

Изложените обстоятелства водят до единствения възможен извод за драстично, системно и необосновано отклонение на бащата В. М. И. от задълженията му по чл. 125 и сл. СК спрямо неговото дете В. В.ева И.. Обстоятелствата, че ответникът се грижи за други две деца, но го освобождава от родителските задължения по отношение на детето В. В.ева И.. Не са ангажирани в хода на производството доказателства от ответника за наличие на обстоятелства, които да представляват основателна причина по смисъла на закона за трайното неполагане на грижи, поради което същият следва да бъде лишен от родителските си права.

С оглед изложеното искът с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Според чл. 134, т. 1 СК при ограничаване на родителски права чрез настаняване на детето извън семейството, както и при лишаване от родителски права, съдът определя издръжката на детето, ако не е присъдена. В исковата молба не е претендирано изменение на присъдената издръжка спрямо детето, поради съдът не следва да се произна. за такава.

Съдът е задължен да определи мерки за лични отношения между родител и дете във всички случаи на ограничаване или лишаване на родителя от родителски права, като това законодателно разрешение изключва правната възможност съдът да не определи мерки за лични отношения, независимо от фактическите обстоятелства на конкретния случай - определение № 177 от 15.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 2662/2020 г., IV г. о., ГК. Съдът намира, че на основание чл. 134, т. 2 СК следва да бъде определен следният режим на лични контакти на ответника В. М. И. с детето В. В.ева И.: всяка първа и трета събота от месеца от 12.00ч. до 16.00 ч. с изключение на летния месец, през който майката ползва платен годишен отпуск, в присъствие на майката, който се явява подходящ, доколкото в интерес на детето е да получи ефективна възможност за постепенно възстановяване на емоционалната връзка със своя баща.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът В. М. И. следва да бъде осъден да заплати на ищцата Н. И. А. направените от нея разноски по делото: 60 лева за държавна такса и 540 лева за адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на платеното от ищцата адвокатско възнаграждение. За процесуално представителство, защита и съдействие в производства по глава IX, глава X и глава XI от Семейния кодекс минималното възнаграждение е 400 лв. по чл. 21 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Видно е от представеният договор за правно обслужване от 10.03.2022 г., че ищцата е платила в брой договореното адвокатско възнаграждение от 540 лева, което е определено близо до минималния размер, като отговаря на фактическата и правна сложност на делото.

Съобщение за лишаването на бащата от родителски права следва да се изпрати на общината по местожителството по постоянния му адрес за вписване по реда на чл. 136 СК, както и на ДСП Е.П. по настоящия адрес на детето.

С оглед на изложеното съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА от родителски права В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Х., ул. „Н.“ № ..., по отношение на детето В.В.ева И., ЕГН *****, на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на бащата В. М. И., ЕГН *****, с детето В. В.ева И., ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота от месеца от 12.00 ч. до 16.00 ч. с изключение на летния месец, през който майката ползва платен годишен отпуск, в присъствие на майката на основание чл. 134, т. 2 СК.

ОСЪЖДА В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр. Х. ул. „Н.“ № ... ДА ЗАПЛАТИ НА Н. И. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Е. П., ул. „С. М.“ № ..., ет. .. ап. ... сумата от 600 лева, направени разноски по делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Съобщение за решението да се изпрати на Община Х. за вписване в регистъра по чл. 136 от Семейния кодекс.

Препис от решението да се изпрати и на Дирекция „Социално подпомагане“ Е. П..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Е.П.: _____